

troer jeg ikke man kan gjøre denne Indskrænkning. Circulairet af 24de Septbr. 1805, som egentlig er Grundvolden for denne Anordning, viser vel hvorledes man skal skaffe Bøliger for de Personer, som ikke ere trængende, og ikke høre hjemme i denne Commune, men paa den anden Side udelukker den ikke dem, der høre hjemme i Kommunen, og det vilde ogsaa være unaturligt, at de skulde være udelukkede fremfor dem, som ikke høre hjemme i Kommunen. Circulairet forudsætter, at Bedkommende ikke endnu er forsørgelsesberettiget paa Stedet, men udelukker ham ikke, fordi han er forsørgelsesberettiget der. Dersom altsaa en Person, som var opfødt paa Stedet, eller havde opholdt sig der saalænge til han der blev forsørgelsesberettiget eller i 5 Aar, kommer og siger, at han ikke kan skaffe sig Bopæl, men lover at betale, naar man vil skaffe ham Bøltig, da er det ganske i sin Orden, og jeg seer ingen Grund, hvorfor han skulde udelukkes fremfor den, der ikke hører hjemme der.

Ole Nielsen: Jeg skulde ikke igjen have taget Ordet, naar der ikke fra flere Sider vare faldne Ytringer om, at der ikke skulde have været nogen Grund for Regjeringen til at give denne Lov provisorisk saaledes som den dengang gjorde. Jeg troer man maa have saamegen Tillid til Regjeringen at troe, den ikke vilde have givet en saadan foreløbig Lov, medmindre den havde Grund og Ret dertil. Jeg troer efter min Erfaring, og efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene, at Regjeringen har havt baade Grund og Ret dertil, og det beviser Intet, at man har hørt Klager kun fra eet Sted; thi Regjeringen er kommen saa betids med denne Lov, at den har forebygget alle Klager. Efter det Kjendskab, jeg har til Landboeren, troer jeg at denne Lov har tilfredsstillet dem, saa at man ikke hørte til Klager; ogsaa troer jeg at der i modsat Fald vilde være komne Klager af en anden Beskaffenhed. Jeg maa derfor understøtte, hvad Regjeringen har foretaget i denne Sag.

Kierkegaard: Jeg veed ikke om det maa tillades mig med Hensyn til en Bemærkning, som blev gjort af den ærede første Landstingsmand for 1ste Valgkreds (H. P. Hansen), at anføre et Par Ord. Det var, om jeg forstod

ham ret, hans Mening, at jeg havde beraabt mig paa, at provisoriske Love skulde man ikke tage det saa nøie med, men uden videre antage dem, fordi de nu engang ere givne. Men dette var ikke min Mening. Hvis jeg ikke har været uheldig i at udtrykke mig, yttrede jeg, at en provisorisk Lov af den ganske særegne Beskaffenhed som denne, og som er fremkommen i en saa særdeles bevæget Tid som den nærmest foregaaende, saa den er at betragte som et Nødskrig paa Fædrelandets Vegne til hele Befolkningen, idet den skulde bære Vidnesbyrd om, at der gjøres Noget for den med Hensyn til hvad den har længtes efter i en vis Retning: — en saadan Lov, meente jeg, skal man betænke sig 2, 3 Gange paa at tage tilbage. Maafee turde jeg bemærke med Hensyn til, hvad den 5te Rigsdagsmand for 1ste Landstingskreds (Orsted) har yttret mod min Forestilling om Sagen, at det maafee turde være alfor meget overseet ved denne Leilighed, at det er tydeligt nok, at Lovens Hensigt ikke er at bevirke, at en Mængde Expropriationer skulle finde Sted, og der er heller ikke mindste Sandsynlighed for at den vil have denne Virkning. Tværtimod er det muligt, at denne Lov kan staae i 20 Aar her i Danmark og bære velsignede Frugter, og desuagtet ikke komme til virkelig Anvendelse, fordi, naar man veed, at Sogneforstanderskaberne har denne Resource, vil man tænke paa andre Forholdsregler, som man finder bequæmere, og overlade Bedkommende til Leie paa nogenlunde rimelige Villkaar den Leilighed, de ellers ikke kunne faae. Og saa vil Forstanderskabet vel vide at tage Hensyn til Forskjellen mellem Kapital og Rente—de være saa smaa som de ville—og i Almindelighed forsøge enten at gaae i Caution for Bedkommende eller at tilskyde en lille Sum til den Leie, han med Sikkerhed kan tilveiebringe istedetfor at bygge til ham. Og paa den Maade vil Expropriationen, i mine Tanker næsten uden Undtagelse kunne undgaaes. Hvad dernæst den samme ærede Rigsdagsmand har bemærket om, at det turde være rigtigt, hellere end at nære Forventninger ved en saadan Lov, da de dog i Fremtiden ville blive stufede, forsaavidt de gif ud paa en lang Række af lignende Foranstaltninger, derimod strax at